

Annie Besant

ÅBENBARING
INSPIRATION
IAGTTAGELSE

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

ÅBENBARING INSPIRATION LAGTTAGELSE

Annie Besant

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Åbenbaring Inspiration Iagttagelse

- et forsøg på at forstå

Af Annie Besant

Original titel:

Revelation - Inspiration - Observation

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

De mennesker, der seriøst studerer åndsvidenskab, bør ikke være tilfredse med bare at læse den omfattende esoteriske litteratur, der er strømmet ud i verden i århundreder, og som stadig strømmer. Hvis de studerende har medfødte psykiske evner, skal de desuden forberede sig på at udvikle evnerne, så de bliver i stand til selv at kontrollere den forskning, der allerede er foretaget og beskrevet af andre. Men under alle omstændigheder kan det anbefales, at man arbejder flittigt med de teoretiske studier før man begynder at udvikle evnerne. I de fleste tilfælde er det ikke muligt at udvikle de metafysiske sanser i den nuværende inkarnation, men der kan lægges et solidt fundament for udvikling af sanserne i næste inkarnation. Derfor udgør de teoretiske studier en stor del af uddannelsen for alle, der studerer åndsvidenskab, og den studerendes holdning til studierne har afgørende betydning. Det er nødvendigt at være i stand til at skelne kvalitetsmæssigt mellem de bøger, der læses, for at afgøre, om de er seriøse, og om de er i overensstemmelse med forståelse og holdninger. Den studerende skal forsøge at forstå, både hvad der menes med *åbenbaring*, og hvad der menes med *inspiration*, og det er vigtigt at kunne skelne mellem litteratur, der åbenbarer, og litteratur, der inspirerer – og begge skal kunne skelnes fra det, der er *iagttagelser*.

Vedaerne – et eksempel

Nogle skriftsteder, der betragtes som autoritative, udgør fundamentet for de store religioner. Det gælder eksempelvis hinduismens Vedaer. Veda betyder "viden", og Vedaerne rummer viden om de evige sandheder. Det er viden om Logos – Universets højeste autoritet. Det er viden om, hvad der *virkeligt* eksisterer – ikke hvad der *ser ud til* at eksistere. Det er viden om *årsagerne* og *virkeligheden* – ikke om *virkningerne* og *fænomenerne*. Det er en viden, der er centreret i Logos. Det er en viden, der er en del af Logos' natur. I sin manifesterede form, sådan som den er åbenbaret for at hjælpe menneskeheden, er teksterne udtryk for viden – eller Vedaer. Det er en form, der har passeret mange faser, indtil kun en smule af det oprindelige til sidst blev tilbage.

Alle hinduistiske filosofiske skoler anerkender Vedaerne som øverste myndighed, men der er tale om en *formel* anerkendelse. Derefter har intellektet frihed til at følge sine egne veje – til at spørge, til at undres, til at vurdere, til at spekulere. Selv om hinduismen er usmidig i sin sociale politiske styreform, har den altid givet menneskets intellekt frihed. I både filosofi og metafysik har hinduismen altid forstået, at sandhed er noget, der skal *søges*, og at fejlvurderinger aldrig skal medføre straf. En fejlvurdering straffes tilstrækkeligt af selve fejlvurderingen, for den medfører modgang i overensstemmelse med naturlovene. Selv i nutiden opretholdes fortidens frihedsprincip, og et menneske kan tænke og skrive, som det vil, men det forventes, at det i praksis respekterer etik og moral.

Højere og lavere litteratur

Hinduerne inddeler al viden i to typer – højere og lavere. Til den lavere viden hører alle hellige bøger og skrifter, og dermed respekteres en udtalelse i en af Upanishaderne¹ – og det samme gælder al anden litteratur, al videnskab, al undervisning. Til kategorien med den højere viden hører kun "*viden om Ham, som er årsag til alt*". Det er hinduisme i en nøddeskal. Når engang den højere viden er opnået, og oplysning er en realitet, bliver alle hellige skrifter ligegyldige. Der er en klar og

¹ Mundakopanishad, I, i.5

modig oplysning i en kendt passage i Bhagavad Gita: *"Vedaerne er lige så nyttige for en oplyst Brahmana, som mere vand til et sted, der allerede står under vand"*.² Hvad skal man med mere vand, når alt står under vand? Hvad skal man bruge skriftsteder til, når mennesket er fuldt oplyst? Åbenbaringer er nytteløse for det menneske, der har åbenbaret sjælen.

I den tidlige buddhisme var Vedaerne højt respekteret, for Herren Buddha *"var født og opvokset, og levede og døde som hindu"*.³ Men den grundlæggende karakter af buddhisternes intellektuelle frihed er udtrykt i de kloge råd fra deres vise lærer:

"Du skal ikke tro på noget, der er sagt, bare fordi det er sagt – heller ikke på traditioner, bare fordi de er overleveret fra gammel tid – heller ikke på rygter – heller ikke på skrifter fra vismænd, bare fordi de blev skrevet af vismænd – og heller ikke af ren og skær respekt for dine lærere eller mestre. Vi skal kun tro, når skriften, doktrinen eller det, der fortælles, bekræftes af den sunde fornuft og bevidsthed. Derfor siger jeg: Tro ikke, bare fordi du har hørt det, men tro på din egen bevidsthed, og derefter kan du handle i overensstemmelse med den, og det er tilstrækkeligt".⁴

Selv åbenbaringer skal buddhisten vurdere med sin fornuft og bevidsthed. Der skal komme et svar indefra. Det skal komme fra sjælen, der er menneskets indre autoritet, før noget skal accepteres som autoritativt.

I de kristne og muslimske trossamfund – som begge er kraftigt påvirket af jødedommen – er åbenbaringernes autoritative karakter blevet voldsomt forstærket i forhold til alle tidligere trosforestillinger. I nutiden er de åbenbarede skrifers tyranni blevet lettet meget i kristendommen pga. af væksten i den logiske og kritiske tænkeevne og pga. intelligent forskning. Men de, der studerer kristendom i nutiden, er stadig mere hæmmet og begrænset end hinduerne i Østen, der studerer Vedaerne. Der skal vinkes farvel til den traditionsbundne ærefrygt, og derefter skal eleven have frihed til at løfte og bevæge sin tænkning.

² Loc. cit., ii, 46

³ Dr. Rhys David: *Buddhism*, p. 116

⁴ Kalama Sutta of the Anguttara Nikaya

Åbenbaring

Hvad er åbenbaring? Det er kommunikation fra en skikkelse, der er menneskeheden overlegen, og som har en viden og indsigt, der er ukendt for den, som modtager åbenbaringen. Åbenbaringen afslører forhold, som modtageren ikke selv er i stand til at tilegne sig ved hjælp af de evner, som indtil nu er blevet udviklet. Åbenbaringen præsenterer kendsgerninger, der kan verificeres på et hvilket som helst tidspunkt af et menneske, der befinder sig på samme udviklingsniveau som den, der åbenbarer den. Det kan være en Avatar, en Rishi, en Verdenslærer eller en grundlægger af en religion.

Den, der åbenbarer, "taler med autoritet". Det er en autoritet, der er baseret på viden og indsigt. Det er den eneste autoritet, som ethvert tænkende menneske bøjer sig for. Det er bemærkelsesværdigt, at de store skikkelser ikke selv nedskrev deres lære. De underviste, men de nedskrev intet. Nogle tilhængere – ofte disciple – skrev, hvad de kunne huske, men først efter mange år – endda århundreder. De skrev, hvad de selv eller deres forfædre engang havde hørt. Og derfor er åbenbaringen (og der er sandsynligvis ingen undtagelse for denne regel) uundgåeligt blevet farvet, begrænset, misforstået og forvrænget af den, der til sidst nedskrev det. Det, der oprindeligt blev sagt og hørt af de mennesker, som lyttede til den guddommelige lærer, eksisterer faktisk i Akasha-optegnelserne,⁵ og det kan altid genskabes af mennesker, der har udviklet de højere metafysiske sanser, som gør det muligt at læse optegnelserne. I mange tilfælde er optegnelserne blevet nedskrevet af mennesker med højt kvalificerede metafysiske evner, men bøgerne er så vigtige, at de holdes skjult og i sikkerhed af udvalgte indviede i hemmelige templer og i biblioteker dybt inde i klipperne, hvor de kun er til rådighed for studiet af højt indviede esoterikere og ingen andre.

---

⁵ Akasha-optegnelserne kaldes ofte for naturens hukommelse. Der er tre niveauer i hukommelsen: 1) Det midlertidige niveau, der befinder sig i den æteriske (elektromagnetiske) substans i nærheden af Jorden. Niveauet vil efterhånden forsvinde. 2) En mere nøjagtig form, der befinder sig på det højere mentalplan (kausalplanet). 3) På det Buddhiske plan findes det højeste niveau af hukommelsesbanken. Den indeholder den fuldstændige hukommelse af det planetariske liv og evolution. Akasha-optegnelserne kan derfor defineres som Jordens DNA.

Muslimerne vil uden tvivl påstå, at når det drejer sig om deres hellige bog, så er der større sandsynlighed for, at profetens ord er blevet korrekt citeret og bevaret. Det skyldes uden tvivl den overvældende respekt og autoritet, der tillægges *Koranen*, og som præger tankesindet hos de troende inden for islam.

Den sunde fornuft

Hvilken holdning skal et menneske, der studerer åndsvidenskab, have til åbenbaring? Det skal behandle verdens hellige skrifter med respekt og ikke glemme deres oprindelse, men skrifterne skal aldrig behandles med underdanighed. Det er vigtigt at huske, at skrifterne er modtaget via forskellige kanaler. Den studerende skal støtte sig til kompetente kilder og samle oplysninger fra arkæologisk og historiske forskning, være kritisk og bruge den sunde fornuft i forsøget på at finde den essentielle sandhed, som det er muligt at åbenbare mellem de mange fortolkninger, tilføjelser og fordrejninger, der er vokset op omkring skrifterne.

Hvis den studerende har udviklet de højere psykiske evner, skal man forsøge at opspore og adskille det gamle fra det fornyede ved at søge svar i Akasha-optegnelserne for at sammenligne, få bekræftelse eller finde modargumenter mod den åbenbaring, der er under overvejelse. Det ville være et virkelig nyttigt tjeneste-arbejde, hvis der var flere, som var bedre rustet til den gigantiske opgave. Det indre forskningsarbejde kan afsløre meget uden hjælp fra ydre kilder. Det giver desuden mulighed for den studerende at udvikle de åndelige evner. I dyb meditation kan man søge den sandhed, der ligger dybt i åbenbaringen – skjult bag mange slør af uvidenhed og fejlfortolkninger. Den studerende kan højne sin livsforståelse og rense legemerne, så åndens og sjælens lys kan illuminere de skrevne ord. Ånden beliver ethvert menneske, og når ånden og sjælen kaster sit lys på begivenheder i livet, åbenbares den guddommelige betydning for de mennesker, som *"har øjne, der kan se, og ører, der kan høre"*. Indtil den indre stemme kan afsløre sandheden om læresætninger, doktriner og åbenbaringer, skal den studerende være forsigtig med at afsige sin dom, når der er påstand om åbenbaringer. Åbenbaringen er ikke sand for den studerende, før der kommer et svar fra den indre stemme, som stammer fra sjælen. Selv om verdens hellige skrifter er nyttige og smukt formulerede, så er det med al respekt nødvendigt at foretage dybtgående studier og omhyggelig forskning. Men studierne skal altid bekræftes af sjælen inden åbenbaringen accepteres, for ellers er der risiko for, at man stoler på menneskelige fejltagelser i stedet for på sjælen, ånden og den guddommelige intention.

Inspiration

Hvad er inspiration? Inspiration er højnelse og udvidelse af menneskets normale evner ved hjælp af udefrakommende påvirkning. Påvirkningen kan stamme fra forskellige niveauer af intellektuel, moralsk og åndelig kraft, helt op til et punkt hvor den udefrakommende påvirkning kan presse et menneske ud af kroppen, og kroppen kan derfor bruges som et redskab for en anden bevidsthed. Hvis den, der benytter kroppen, er en skikkelse med en transcenderet og højt udviklet bevidsthed, kan inspirationen blive til åbenbaring. Nogle mener muligvis, at der snarere er tale om en forøgelse personens egne energier fra et punkt, der ligger over den normale styrke, til det højeste punkt, de overhovedet kan udtrykke, og at der ikke er tale om, at kroppens ejer erstattes af en anden bevidsthed, der er større end ejeren selv.

Almindelig inspiration

Inspiration på lavere niveauer kan opleves af rigtig mange mennesker. Mange har f.eks. følt, at når de lytter til en foredragsholder, der har en viden og udstråler en kraft, der overgår deres egen, at de mentale evner blev løftet til et højere niveau end det, de ville være i stand til uden hjælp. I situationen forstår man problemstillinger, som man ellers ikke kunne gennemskue. Man får pludselig en klar forståelse, hvor der før var uklarhed. Tænkeevnen oplyses, og man ser emnet fra helt nye synsvinkler – og man har en fornemmelse af, at man *ved*.

Hvis man dagen efter ønsker at dele sin viden og forståelse med en ven, og derfor begynder at give en detaljeret redegørelse, vil man opleve, at det ikke er muligt. Hvad skete der med de oplysninger, som man da-

gen før var overbevist om, at man havde forstået, og derfor ville være i stand til at gengive? Årsagen er, at tankesindet igen er sunket tilbage til sit normale niveau – og inspirationen er væk. Det gælder for både de intellektuelle og de moralske egenskaber. Man kom ganske vist i kontakt med ukendte områder og følte et stærkt engagement for noget, der er højere og mere sandt. Men hvad skete der med begejstringen og entusiasmen? Er den kolde aske fra den intellektuelle accept alt, hvad der er tilbage af den brændende glæde og varme begejstring for det moralske ideal? Hvorfor er det nu så koldt, grå og uinteressant? Årsagen er, at man blev løftet op til et højere niveau, end man er i stand til at nå uden hjælp, men alligevel har det moralske ideal og dets kraft vist vejen, der fører til "bjergets top". Og det faktum, at man én gang har oplevet idealets overbevisende kraft, vil skabe større modtagelighed for samme impuls i fremtiden. Den dag vil komme, hvor det, man følte, da man blev inspireret af en anden, bliver de moralske egenskabers normale niveau.

Inspirationens højere kvaliteter

Når det drejer sig om inspirationens højere kvaliteter, ved man – eller nogle mennesker ved – hvad det vil sige at stå i mestrenes nærvær og føle den fantastiske opløftende indflydelse fra deres tilstedeværelse. Der er ikke behov for ord – eller for undervisning – for deres tilstedeværelse er nok. Fra deres tilstedeværelse og indflydelse går man igen ind i den almindelige verden, for at opleve den forskel der er på den ydre verdens atmosfære i sammenligning med mestrenes indre verden. Men forskellen er blevet erkendt, og påvirkningen fra hukommelsen er der stadig.

De mennesker, der har skrevet eller talt under inspiration, er blevet opløftet på den måde, og deres egne intellektuelle og moralske evner er dermed blevet stimuleret og løftet langt over deres normale niveau. Det er stadig dem, der skriver eller taler, og det, de skriver, og det, de siger, er farvet af deres personlige karakter og temperament. Men de skriver og taler langt mere sandt og langt mere kraftfuldt end det ville være muligt uden hjælp.

Inspirationen kan på den måde stige fra grad til grad, indtil man når det niveau, hvor menneskets tankesind og følelser ikke længere har magt over kroppen, for kroppen er stillet fuldstændig til rådighed og benyttes af en bevidsthed, der er større end mennesket selv. Så er det ikke længere mennesket, der taler, men ånden, der taler i mennesket. Menneskets egne begrænsninger nedbrydes, de personlige særpræg forsvinder, og de inspirerede udtalelser strømmer ufarvet igennem. På den måde kan inspiration blive til åbenbaring.

Inspirationsprocessen

Processen er meget enkel. Når det drejer sig om forbindelsen mellem ændringer i bevidstheden og stoffets vibrationer, så ved man, at hver ændring i bevidstheden følges af en vibration i det stof, der er tilknyttet bevidstheden, og som udgør formen. Hver vibration i formens stof følges af en ændring af den iboende bevidsthed. Både stof og bevidsthed kan være igangsætter, mens den anden blot reagerer. Når to eller flere mennesker er sammen, er der én, der er mere udviklet end den anden eller de andre. Det højere udviklede menneskes tænkning, ønsker og handlinger skaber en serie af vibrationer i menneskets egne legemer – mentallegemet, astrallegemet og det fysisk-æteriske legeme – der er identiske med ændringerne i menneskets bevidsthed. Vibrationerne skaber lignende vibrationer i det mentale, astrale og fysisk-æteriske stof, der befinder sig mellem det mere udviklede menneske og de mindre udviklede, der er til stede. Vibrationerne i det mellemliggende stof skaber tilsvarende vibrationer i de omgivende legemer. Og vibrationerne bliver straks besvaret af tilsvarende ændringer i de iboende bevidstheder. De mennesker, der påvirkes, er dermed under indflydelse af et menneske, der tænker, føler og handle på et højere niveau, end det ville være muligt for dem at nå på eget initiativ. De er i stand til at forstå mere, de føler stærkere, og de handler mere storsindet end de ville være i

stand til uden hjælp. Når impulsen forsvinder, vil de gradvist synke tilbage til deres normale niveau, men hukommelsen fra oplevelsen er intakt. De husker det ægte engagement. Desuden bliver det nemmere at reagere på samme måde en anden gang. Og når det gentages, bliver de til sidst i stand til at blive permanent på det højere niveau. Det er årsagen til, at samvær med højere udviklede mennesker har stor værdi. Ord er unødvendige. Måske kun en kort tale. Men umærkeligt tuner de subtile legemer ind på en højere frekvens. Og det er kun, når samværet afbrydes, at den yngre sjæl bliver bevidst om den ændring, der var resultatet af kontakten med den ældre sjæl.

Forfattere med højere tænkning

Tilsvarende resultater kan opnås ved at læse litteratur, der er skrevet af mennesker med højere udvikling.⁶ Der vil ske lignende påvirkninger, selv om de er knap så kraftfulde som ved levende samvær og nærvær. Desuden kan læserens tanker, intentioner og respektfulde studier tiltrække opmærksomhed fra forfatteren, som kan være i eller ude af kroppen. Den studerende kan tiltrække forfatterens opmærksomhed, og læseren kan derfor blive indhyllet i forfatterens energi og atmosfære, og den kan være lige så kraftig, som hvis forfatteren var fysisk til stede. Derfor er læsning af seriøs åndsvidenskabelig litteratur mere værdifuld end normalt antaget. Læseren bliver i et stykke tid afstemt med indholdet – op til et vist niveau – og hvis læsningen udfø-

res disciplineret og kontinuerligt, vil indholdet til sidst løfte læseren til et højere niveau og stabilisere den studerende på et højere udviklingstrin. Det er grunden til, at man anbefaler kort læsning før meditation. Man løftes ind i en atmosfære, der er mere gavnlig for meditationsarbejdet, end hvis man begynder at meditere uden inspirativ hjælp.

Det samme gælder værdien af at have en særligt "helligt" sted, hvor man praktiserer meditation. Det skal være et sted, hvor atmosfæren bogstaveligt vibrerer på en højere frekvens end på det daglige niveau. Det er grunden til, at det ofte anbefales, at man – hvis det er muligt – reserverer et værelse eller et område, som kun bruges til meditation.

⁶ Det skyldes, at teksterne repræsenterer forfatterens tankeformer. (red.)

Stedet vil hurtigt få en atmosfære, der er renere og finere end omgivelserne. Det er til stor nytte for åndsvidenskabeligt studerende at kende disse love, hvis de ikke udnyttes til personlige formål, men udelukkende til at hjælpe helheden.

Holdning til inspiration

Hvilken holdning skal den åndsvidenskabeligt studerende have til et inspireret menneske eller til en inspireret bog? Det anbefales, at man er åben og modtagelig. De normale vibrationer skal dæmpes så meget som muligt, og det er vigtigt at være åben for indstrømningen og påvirkningen af de vibrationer, der bølger ind. Men holdningen skal være mere end bare modtagelig. Man skal forsigtigt bestræbe sig på at afstemme sin natur til at samarbejde med de indstrømmende frekvenser. Man skal forsøge at styrke de harmoniske vibrationer, for at de bevidsthedsændringer, der følger med, kan være så fuldstændige som muligt. For at kunne gøre det, skal man udsende kærlighed, tillid, selvtillid og selvovergivelse til genstanden for inspirationen, for kun på den måde kan man afstemme legemerne, så de svinger i harmoni med inspiratoren. Man skal – et stykke tid – tømme sig for egne idéer, følelser og planer, og overgiver sig til processen med at *genskabe* – ikke til selv at skabe.

På samme måde som en blikstille overflade på en sø kan spejle Månen og stjernerne, kan søens spejlblanke overflade hurtigt blive uklar pga. en let brise. Den mediterendes lavere aspekter skal afspændes. Tankesindet skal stabiliseres. Begærene skal beroliges og alle aktiviteter skal falde til ro. Og derefter skal man ved hjælp af forestillingsevnen genskabe et billede af det højere. På den måde kan disciple afspejle mesterens tankesind. Men hvis personlige tanker blander sig, eller hvis personligt begær trænger sig på, skaber det samme effekt som brisen på den spejlblanke sø, for den mediterende får kun flimrende refleksioner og dansende lys, der intet fortæller.

Anbefalet læsning

Hvis man ønsker at studere nogle af verdens mest inspirerede bøger, anbefales det at læse – *Pythagoras' gyldne Vers*, *Lys på Vejen*,⁷ og *Stilhedens Stemme*.⁸ Det er en god idé at begynde læsningen med en invokation, hvis det er den måde, man normalt bruger til at løfte bevidstheden til en højere sindsstemning. Man kan også gentage et mantra nogle gange. Eller man kan blidt og stille synge en mantrisk sang. Det drejer sig om at komme i en harmonisk tilstand. Derefter skal man læse en sætning – og læse den igen. Så skal man reflektere over den, filosofere over indholdet, bearbejde den mentalt, trække essensen ud af den – og opleve livet i den.

På den måde kan de subtile legemer til en vis grad blive afstemt med den inspirerede forfatter, for man gentager forfatterens vibrationer, og det er dem, der skal genskabes i bevidstheden ved hjælp af de tilsvarende frekvenser. Værdien af inspirerede bøger er uvurderlig. Bøgerne er trin på en stige, der forbinder jord og himmel. Bøgerne fungerer som en regulær "jakobsstige".

⁷ *Lys på Vejen* kan frit downloades som e-bog fra www.visdomsnettet.dk

⁸ Desuden kan nævnes Alice A. Baileys litteratur. Bøgerne stammer fra den tibetanske mester Djwhal Khul, og bøgernes tilsammen 12.000 sider betragtes som nutidens mest avancerede og detaljerede præsentation af åndsvidenskab.

Iagttagelse

Der findes en gruppe bøger, som bør have den åndsvidenskabeligt studerendes opmærksomhed, men hvor det anbefales, at man har en helt anden holdning end til den litteratur, som er åbenbaret og inspireret. Det er en gruppe af bøger, der rummer *iagttagelser* af studerende, der befinder sig på et højere udviklingstrin end læseren. Iagttagelserne er foretaget af studerende, der har udviklet stor viden om kræfter og bevidsthedstilstande på de indre planer, men som endnu ikke er nået til mesterens udviklingstrin. Der er bøger som *Den Hemmelige Lære* og *Esoterisk Buddhisme*. De er skrevet af disciple, men de er ikke udtryk for de studerendes direkte iagttagelser. Bøgerne er snarere nedskrevet fra mestrenes undervisning, og derfor kan der være opstået fejl og misforståelser i nedskrivningen. H.P. Blavatsky oplyste selv, at der uundgåeligt er fejl i *Den Hemmelige Lære*. I det helt fantastiske værk har H.P. Blavatsky beskrivelser af de billeder, som hendes mester præsenterede for hende, og naturligvis medfører beskrivelserne af billederne mulighed for fejl i iagttagelsen. Men fejlene er sandsynligvis ikke alvorlige, for hun blev omhyggeligt overvåget og hjulpet af mestrene under skriveprocessen.

De to bøger skiller sig ud fra hovedparten af den åndsvidenskabelige litteratur, for mestrene har i stor udstrækning været involveret i deres fremstilling. Men der er mange andre vigtige bøger, som er skrevet af disciple ved hjælp af normale evner – dvs. evner, der stadig er under udvikling. Bøgerne omhandler hovedsageligt astralplanet, mentalplanet og det buddhiske plan, menneskets indre opbygning samt mennesker, nationer, rodracer og verdener i fortiden. Der er gradvist opbygget en stor mængde litteratur inden for den kategori. Det er litteratur, der er baseret på de studerendes iagttagelser ved hjælp af metafysiske evner, og derfor er der visse ting, der skal tages i betragtning.

Ting, der skal tages i betragtning

For det første er de studerende, der her er tale om, under udvikling, og de evner, som de bruger nu, og som for dem er blevet deres normale evner, er mere udviklede, og de når højere planer end de evner, de brugte for 10-15 år siden. Derfor ser de meget mere nu, end de så tidligere – både i mængde og kvalitet. Og det udvidede syn medfører uundgåeligt, at iagttagelserne bliver mere præcise med det udvidede syn end med det tidligere og mere begrænsede.

For det andet vil det udvidede syn ændre både de relative proportioner og perspektivet. En iagttagelse, der opleves som vigtig og original, når den studeres separat, kan blive underordnet og forholdsvis ubetydelig, når den iagttages som en del af en større helhed. Objektet kan ændre form og farve, når det iagttages i omgivelser, som bliver synlige, når sceneriet studeres med det udvidede syn. Det, der var en planet, som bevæger sig på en selvstændig bane gennem rummet, når den iagttages med det fysiske øje, bliver en del af et sammenhængende legeme, som er stoffligt forbundet med Solen, når den iagttages med det metafysiske syn. Kan man så sige, at beskrivelsen af planeten som selvstændigt objekt var forkert? Svaret er både ja og nej. På det fysiske plan er det en selvstændig planet i overensstemmelse med det, der menes med en planet på det laveste eksistensplan. Men i de højere og mere subtile områder er det ikke en planet, men en del af et kosmisk legeme. For det grovere syn opleves den som en planet, fordi den sammenhæng, planeten indgår i, er usynlig.

For det tredje registrerer det udvidede syn de mellemliggende områder, der før var usynlige, og derved afsløres en række forandringer, som for det mindre udviklede syn, var uden for synsfeltet. Det er årsagen til, at der i forbindelse med tidligere iagttagelser, blev oplyst, at det fysiske atom blev opdelt og blev til astralt stof. Da det samme fænomen blev undersøgt tolv år senere, kunne man se, at det fysiske atom opsplittedes i et enormt antal ufatteligt små partikler, og at de straks grupperer sig i 49 astrale atomer, som måske – eller måske ikke – danner astrale molekyler. En hvirvlende mur bliver også omtalt, men et skarpere metafysisk syn ser ingen mur, men en illusorisk væg, der er skabt af hurtige bevægelser, på samme måde som når man ser en ildagtig cirkel for enden af en roterende stok med glødende spids. Elektrisk lys, der lyser konstant på en roterende skive med sorte og hvide striber, ser ud som om den er grå. Hvis lyset slukkes, og hvis man i stedet lader mørket blive opsplittet af lynglimt, ser den roterende skive ud, som om den hænger ubevægelig med de sorte og hvide striber adskilt. Hvilken iagttagelse er den rigtige? I begge tilfælde er øjnene vidner til det, man ser. Men de forskellige betingelser skaber forskellige iagttagelser.

Er bøger nytteløse?

Der opstår også andre forskelle, men de nævnte tilfælde kan betragtes som eksempler. Betyder det, at bøger er nytteløse, når det gælder iagttagelser? Bøger bliver ubrugelige og endda forvirrende, når de mennesker, der studerer åndsvidenskab, behandler dem som åbenbaringer eller inspirationer i stedet for det, de er – *iagttagelser*. Iagttagelser er grundlaget for naturvidenskabelig viden. Justering af tidligere iagttagelser på grund af nyere forskning er en betingelse for videnskabelige fremskridt. De forskere, der studerer lyslære, konkluderer ikke, at iagttagelser er nytteløse, når de konfronteres med den sort- og hvidstribede skive, den grå skive og den hvirvlende skive, der tilsyneladende hænger ubevægeligt, bare fordi eksperimenterne afslører modstridende iagttagelser. De forsøger i stedet at finde ud af betingelserne for lys og for øjets opbygning og reaktion, for det forklarer, at alle iagttagelser er lige sande på trods af de modstridende observationer. De bruger iagttagelserne til fornyede eksperimenter, og finder ud af årsagen, og på grund af modsætningerne afslører de en mangesidet sandhed.

Videnskabelig attitude

Hvilken holdning skal den åndsvidenskabeligt studerende have til bøger, der omhandler iagttagelser? Bøgerne tilhører en kategori, der kræver en holdning som videnskabelige studerende – ikke en holdning som troende mennesker. Bøgerne skal betragtes som formidlere af oplysninger til et skarpt tankesind, til et videbegærligt intellekt, til den reflekterende og kritiske fornuft. Og man skal aldrig acceptere, at konklusionerne fra andre studerendes iagttagelser er definitive – heller ikke selv om de andre bruger evner, som man endnu ikke har udviklet. Man skal udelukkende acceptere iagttagelserne for det, de er – *iagttagelser og arbejdshypoteser*, som til enhver tid kan ændres og korrigeres af nye iagttagelser. Man skal kun fastholde dem med et let greb. De er hypoteser, som kun er accepteret midlertidigt, indtil de bekræftes eller afvises af yderligere iagttagelser – eksempelvis ens egne. Hvis de opklarer uklarheder, hvis de bidrager til sund moral, kan man acceptere dem og bruge dem, men de må aldrig blive til lænker i tankesindet eller fangevogtere for tankens frie bevægelighed.

Studér bøgerne, men slug dem ikke – forstå dem, men bevar skelneevnen. Bøger er nyttige tjenere men farlige mestre. De skal studeres – ikke tilbedes. Man skal danne sine egne meninger – ikke låne dem af andre. Man skal ikke være så ivrig efter at skaffe sig viden, at man blindt accepterer andre menneskers viden. Færdigstrikkede holdninger er som stangvarer i supermarkedets modeafdeling. Det er hverken velsiddende eller unikke.

Bøger med iagttagelser er ikke autoriteter

I åndsvidenskabelige kredse er der en farlig tendens til at betragte bøger med iagttagelser som autoritative, i stedet for at bruge dem som studiematerialer. Esoterikere skal ikke føjes til mængden af de blindt troende, for den er allerede rigelig stor. De skal tilhøre det voksende antal af fornuftige, tænkende og objektive studerende, der tålmodigt danner deres egne meninger og udvikler deres egne evner. Man skal bruge sin egen skelneevne ved enhver iagttagelse, der præsenteres. Den skal behandles så grundigt som muligt, og kritiseres så omhyggeligt, som man er i stand til.

Det er dårligt tjenestearbejde for menneskeheden, hvis man gør elever til paver, som papegøjeagtigt gentager autoritative udsagn, når man ikke ved, om de er korrekte. Desuden er blind tro vejen til lige så blind skepticisme. Hvis man løfter en elev op på en piedestal og proklamerer, at der er tale om en profet, på trods af elevens modstand, og derefter finder ud af, at eleven begår nogle af de fejl, som man var advaret om, skifter man mening og skubber eleven ned fra piedestalen. Man bebrejder eleven, selv om man burde bebrejde sin egen blindhed og dumhed.

Er det ikke på tide ...?

Er det ikke på tide, at menneskeheden holder op med at opføre sig som børn? Er det ikke på tide, at mennesket bliver voksen og realiserer den storhed, der ligger i livets muligheder og erkender de beskedne resultater, der er nået indtil nu? Er det ikke på tide, at der stræbes efter sandhed via studier, i stedet for at dyrke blind naivitet? Er det ikke på tide, at menneskeheden tager fat på at korrigere fejlagtige indtryk eller ufuldkomne iagttagelser? Er det ikke på tide, at menneskeheden går med åbne øjne og opmærksomt tankesind, og aldrig glemmer, at det bedste tjenestearbejde, man kan yde for at afdække sandheden, er at undersøge og forske?

*Sandhed er en sol, der skinner i kraft af sit eget lys.
Og når man én gang har oplevet sandheden,
kan den ikke afvises.*

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk